

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Rebus Iaponicis, Indicis, Et Pervanis Epistolæ
Recentiores**

Hay, John

Antverpiae, 1605

De Residentia Congana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61204)

belli Coraiani, has nobis suppeditare primitias frugum nostras ad salutem anime ipsorum: omniumque ea communis opinio est si prædicatio Evangelica, quod facile per Japoniam fieri possit aditum inveniat in Corai, faciles incolarum aures inveniant lateque per illa regna manaturam.

Christianus quidem, cui Ecclesiæ cura incumbere, videtur nimium molestari a pauperibus Christianis in expectandis sanctorum pro curandis morbis, cum aliud non occurreret, decem reliquias sacrorum Cinerum, qui primo die Mercurii in Quadragesima benedici solent, aqua piaculari iniectos illis imparem, credens illis, crederent esse medicinam vitæ pro agris, si biberent credidit, bibere, incolumitatem maxime è febris recuperavit quinquaginta septem.

DE RESIDENTIA

CONGANA.

IN hac sede Christianis operam dant Pater vnus & vnus ter. Bis mille quadraginta quatuor exomologeses hoc anno in tota patria audita: baptisterii aqua lustrati 719. Emergunt enim noua Christi Ecclesia per litteras Isaiasiorum, ad quos euocatus est aliquando à nobili Christiano frater noster, ut similis annunciarer Evangelium. Hic nobilis & alius quidam conuentione facta, ex fratris eiusdem consilio, statuerunt primo uxores suas cum vniuersa familia ad fidem traducere, quam subditus Frater auspiciatus est concionem in alterius illorum aedibus, cuius que multi in iis essent è secta Icosciolorum, & timore perturbuisset nobiles quosdam factos Christianos, plures alii ad audendum sermonem confluxerunt, dicentes: Profectò, quæ Frater noster nobis annunciat, rationi sunt consentanea & veritati: ac proinde quæ secta Icosciolorum imò omnes sectæ Japonicæ profitentur, cum vera doctrina è diametro pugnant. Quam ob rem Icosciolorum, qui discessionem istam ad Christum minime probabant, summo quoque conciliabulum habuere, in qua decreuerunt ad Bonifacium illius Principem legationem instituendam, eisque hæc verba dicendum: Hactenus iam & sanctam existimamus Icosciolorum legem, quam prædicas, sed quia huc venit frater quidam, qui vehementer doctrinam vestram redarguit, suamque clare ostendit ratione congruentem: para te ad disceptationem cum eo instituendam, quam nisi coargueris & reuocaris, à tua doctrina discessionem faciemus. idem secundo & tertio illi indicari curauit.

Isretò cum magno animi incertore respondit, se sub noctem affu-
torum, suasque dubitationes fratri propositurum. Cumque Ico-
sciani secundum convenum de ea re instituisent, vnus e prima-
riis dixit: Si frater iste Bonzo nostro disceptanti succumbat, res
nostra optimo loco erit; si autem Bonzius succubuerit, id in om-
nium nostrum dedecus & infamiam redundabit, etiam ipsius To-
ni, qui nunc agit in Corai: itaque tu Bonzie, si putas te fuga elap-
surum, scias te nec manus nostras nec mortem ipsam euasurum,
Quibus de causis Bonzius tandem adduci non potuit, vt certamē
cum fratre iniret. ipsi verò audiendis fratris sermonibus totos sese
dediderunt, atque vna vice octoginta in castra Ecclesiæ militan-
tis, ciurata pristina secta, transferunt.

Gentilis quidam, audito de Euangelii doctrina sermone, in hæc
verba suos famulos est adortus; Ego constitui fieri Christianus,
quia in Conditoris cœlestis lege nihil offendo, quod in contro-
uersiam vocari queat. Si vos me imitari velitis, id est in libertate
vestra: nemo enim in Iaponia est, qui homines cogat, vel vt pa-
teant Christianorum legibus, vel vt non pateant: id tantum volo
vobis notum, deinceps neminem in adibus meis, nisi salutari a-
qua tinctum, remansurum: eo quodd rationi consentaneum sit,
dum ego in vna domus parte vaco cultui veri Dei, serui mei in al-
tera venerantur Damonem, qui est Dominus Chami & Fotochi.
magnique beneficii loco duco, scire non aliud ad salutem super-
esse remedium, quàm viuere & mori secundum mormam diuinæ
legis. Hic sermo multos eorū permouit ad aures dandas Dei ver-
bo, & caput subiiciendum salutari aspersioni.

Cum in dirione Ifasai centum homines verbo Dei audiendo
operam darent: & Pater iam sexaginta sacris tinxisset aquis; Ico-
sciani, ira & furore à dæmone suo Magistro inflammati, omnem
lapidem mouerunt, vt cursum Euangelii retardarent. Abiere si-
quidem ad propugnaculum, dixeruntque feminis in eo agenti-
bus: Quandoquidem Tonus profectus esset in Corai, si res pro-
cedat longius, se bellum moturos Christianis, maximè illis qui
deinceps cogitarent baptismum suscipere. Hoc audito, iusserunt
duobus nobilibus Christianis indicari, quamuis Tonus non ve-
tisset Christianæ religionis prædicationem; tamen, quia in
eius absentia existere possent contentiones inter Ethnicos &
Christianos, rogare se vt prædicationem impedirent. Ad quod
vnus respondit: Tono probè constare se esse Christianum, ita-
que nihil sibi pertimescendum, si eos qui in sua familia sunt,
vult esse sui similes, vel etiam si aliis autor sit, vt se imi-
tentur.

tentur. Alter verò annis prouectior dixit, optabile esse, in absentia Toni nullos in vrbe excitari tumultus. Amandauit ergo quendam ad fratrem rogatum, vt nondum initium faceret prædicationi, sed vt per dissimulationem abiret quæsitum Patrem, qui dimidia tantùm leuca inde aberat: se rebus tranquillaribus cum euocaturum ad prædicandum vxori suæ & toti familiæ: hac occasione confidere se multos alios ad Christum venturos. Rebus ergo compositis, hic nobilis fratrem reuocauit, qui absolutis suis concionibus, 160 adultos, cum pijs tantùm essent nonaginta, tradidit Patri baptizandos. Gentiles quidam, qui sermoni præstò erant, cum Icoscii tumultum illum excitarent, fratrem iam discessum parantem rogarunt, vt pceptorum puerulos saltem baptizaret, se breui eorum exemplum locuturos.

Christianus inops, cui olim & ampli redditus & copiosa superpetebant seruitia, rogatus est ab homine locuplete, si sibi filiam suam prostituendam dare vellet, se illi affatim compeatus ad vitam sustentandam ministraturum. Quid faceret bonus vir? Clam cum filia confestim discedit, adit Patrem non longè remotum, obsecrat, vt filiam suam nuptui collocet potius cù vilissimo piscatore, quàm vt in laqueos diaboli se induat. Verùm, vt diuina providentia nunquam deserit timentes se, paucis post diebus nobilis quidam diues filio suo eam in vxorem postulauit: & nunc ambo in laudato matrimonio vitam piã ducunt.

RESIDENTIA FOCA- MENSIS.

ET hæc sedes Patrem vnum & fratrem habet. Quorum studio confessi sunt homines his mille, communicarunt 310, baptizati item multi. Christiani his locis valde absterent à criminibus; maximè carnalibus, & rogati ferè respondent in hæc verba: Pater, à quo tempore mihi aditum adesti ad sacramentam, non amplius relabor in ista vitia.

Plurimum in eam rem eis prodest B. Virginis Sodalitium, cuius opere rectius memoriæ insculpunt consuetas orationes. Senariarius quidam consocius à se postero die exigendum orationem pensam, non antè voluit cibum sumere, quàm pensam persoluisset. Pueruli quinquennes vel sexennes, dum in æde sacra vident à feminis iuxta ac viris repeti, quæ duo pueri docuere, domum reuerfi per vias inter æquales vicarim recitant orationes & alia. ita factum